

Boszandoog

Lopinga achine

De boszandoog komt in een groot deel van Midden-Europa voor, maar is overal zeldzaam (geworden). Hij leeft zeer lokaal in Zuid-Zweden en is verdwenen uit Denemarken. In Wallonië is de soort sinds 1926 uitgestorven. De dichtstbijzijnde populaties leven nu nabij Parijs en in Midden-Duitsland. De soort staat als 'kwetsbaar' op de Europese Rode Lijst. (BINK 1992, VAN SWAAY & WARREN 1999).

De waardplanten zijn verschillende grassen. De soort leeft in enigszins open, vochtig bos met een weelderige, grazige ondergroei. De vlinder vliegt in één generatie tussen eind juni en begin augustus en overwintert als halfvolgroeide rups. Hij is honkvast. (BINK 1992).

De boszandoog is een dwaalgast die eenmaal in Nederland is waargenomen: één mannetje zou gevangen zijn in de Balleman tussen Rijsbergen en Galder (NB) op 29 juli 1866. De verzamelaar, Heylaerts, is tamelijk omstreden. Bovendien had hij op dezelfde dag ook nog enkele rotsvlinders. Het schijnt dat men toentertijd op de vergaderingen van de Entomologische Vereniging bij het tonen van een bijzondere vlinder te horen kreeg: 'dat is zeker weer zo'n beest uit de tuin van Heylaerts'. De argwaan nam verder toe, toen bleek dat in zijn collectie een groot aantal zeer zeldzame micro- en macrolepidoptera aanwezig waren, waar nooit een mededeling over was gedaan. Veel van zijn waarnemingen zijn echter met latere vondsten bevestigd. Dat geldt overigens niet voor deze soort. Zowel Lempke (1937) als, voor de micro's, Diakonoff (1968) namen het voor hem op als betrouwbare waarnemer. Het exemplaar bevindt zich nu in het Nationaal Natuurhistorisch Museum Naturalis in Leiden. (HEYLAERTS 1870, KUCHLEIN 1993).

SUMMARY

Woodland Brown *Lopinga achine*

Lopinga achine is a vagrant. It has only been found once, on 29th July 1866 near Rijsbergen, in the province of Noord-Brabant. The reliability of the collector is a point of discussion. However, several Dutch specialists, such as Lempke and Diakonoff, accepted his judgement.

Boserebia

Erebia ligea

De boserebia komt in een groot deel van Europa voor. De dichtstbijzijnde populaties vliegen in de Duitse Eifel en de Hoge Venen (België).

De waardplanten zijn diverse grassoorten. De soort leeft op open plekken in bossen en bij bosranden. Hij vliegt in één generatie per twee jaar tussen eind juni en begin augustus en overwintert het eerste jaar als eitje en het tweede jaar als halfvolgroeide rups. Hij wordt vermeld als vrij honkvast.

(BINK 1992).

De boserebia is tweemaal in Nederland waargenomen: bij Ugchelen in 1907 (ten zuidwesten van Apeldoorn GE, adult) en op 28 mei 1937 bij Belfeld (LI, één vrouwtje en twee mannetjes). De laatste waarneming is enigszins omstreden. De datum van deze vondst komt niet overeen met de vliegtijd van deze vlinder en in dezelfde collectie bevond zich ook een bergerebia *Erebia epiphron* die bij Tegelen (LI) gevangen zou zijn. Dit laatste is vrijwel onmogelijk. De determinatie is echter correct (de exemplaren zijn nog steeds in de collectie van Ottenheim aanwezig) en de waarnemer is te goeder trouw. (LEMPKE 1957).

SUMMARY

Arran Brown *Erebia ligea*

Erebia ligea is a vagrant. It has been found twice: near Apeldoorn in the province of Gelderland, two adults were seen, one of which was identified as a female, and near Belfeld, in the province of Limburg, a female and two males. The date of the sighting from Belfeld, 28th May, does not correspond with its usual flight period. Nevertheless, we assume that the record is correct.